

Despărțirea cuvintelor în silabe

Reguli	Exemple
<p>R 2. Când două silabe alăturate se află între două vocale, prima consoană rămâne în prima silabă, iar a doua trece în silaba următoare.</p> <p>* Excepție: consoanele b, c, d, f, g, h, t, p, v urmate de consoanele l, r, la despărțirea în silabe ambele consoane trec în silaba următoare.</p>	<p>munte = mun-te; dinte = din-te; broască = broas-că; destrăma = des-tră-ma; muncă = mun-că;</p> <p>sfeclă = sfe-clă; codru = co-dru; covrig = co-vrig; obraz = o-braz; oglindă = o-glin-dă; ortografie = or-to-gra-fi-e;</p>
<p>R 3. pentru grupurile de trei sau mai multe consoane aflate între vocale, despărțirea în silabe se face între prima și a doua consoană.</p> <p>* Excepție: în cazul grupurilor: lpt, mpt, ncs, nct, nct, stf, adv, rct, rtf, stm despărțirea în silabe se face între a doua și a treia consoană.</p>	<p>constructor = con-struc-tor; distracție = dis-trac-ți-e; monstru = mon-stru; as-tru; instruit = in-stru-it; castron = cas-tron.</p> <p>astfel = ast-fel; arctic = arc-tic; funcție = func-ți-e; punctaj = punc-taj; jertfă = jert-fă.</p>
<p>R 4. Două vocale alăturate: prima rămâne într-o silabă, iar cea de-a doua în silaba următoare.</p> <p>*când o vocală este urmată de un diftong sau un triftong, despărțirea se face înaintea diftongului sau triftongului.</p>	<p>alee = a-le-e; poezie = po-e-zi-e; aerian = a-e-ri-an</p> <p>leoaică = le-oai-că; creioane = cre-ioa-ne; priveai = pri-veai.</p>

II. VERBUL

*Partea de vorbire care arată acțiunea, starea sau existența se numește **verb**.*

Verbele sunt:

- * **predicative** - formează singure predicat, au înțeles de sine stătător;
- * **nepredicative** - nu formează singure predicatul; ajută la formarea unor moduri și timpuri și se numesc **verbe auxiliare**.

verbe auxiliare	mod	timp	exemple
a avea	indicativ	perfect compus	Am plecat târziu de la stadion.
		viitor popular	Am să petrec mai mult timp cu familia.
a vrea	indicativ	prezent	Ați face bine să vă retrageți din competiție.
		perfect	Ai fi putut să mergi cu ele pe munte.
a fi	indicativ	viitor standard	Voi pleca și eu în vacanță curând.
		viitor anterior	Voi fi rămas câțiva pași în urmă.
	conjunctiv	viitor anterior	Voi fi lucrat vreo 3 ore la proiect.
		perfect	Eram atent să fi completat corect formularul.
condițional-optativ	perfect	Aș fi încântat să îmi petrec vara la munte.	
	perfect	Mi-ar fi plăcut a fi discutat cu mine înainte.	

Conjugarea	Terminații
I	- a
a II-a	-ea
a III-a	-e
a IV-a	-i sau -î

	Exemple
I	a mânca, a învăța, a striga
a II-a	a tăcea, a vedea, a bea
a III-a	a scrie, a ajunge, a alege
a IV-a	a veni, a auzi, a hotărî, a coborî, a doborî

Modul	Timpul	Forme
Indicativ	prezent	cânt/ cântă/ cântă/ cântăm/ cântați/ cântă tac/ taci/ tace/ tăcem/ tăceți/ tac povestesc/ povestești/ povestește/ povestim/ povestiți/ povestesc
	imperfect	cântam/ cântai/ cânta/ cântam/ cântați/ cântau tăceam/ tăceai/ tăcea/ tăceam/ tăceți/ tăceau făceam/ făceai/ făcea/ făceam/ făceți/ făceau
	perfect simplu	cântai/ cântași/ cântă/ cântarăm/ cântarăți/ cântară tăcui/ tăcuși/ tăcu/ tăcurăm/ tăcurăți/ tăcură povestii/ povestiși/ povesti/ povestirăm/ povestirăți/ povestiră
	perfect compus	am cântat/ ai cântat/ a cântat/ am cântat/ ați cântat/ au cântat am tăcut/ ai tăcut/ a tăcut/ am tăcut/ ați tăcut/ au tăcut am povestit/ ai povestit/ a povestit/ am povestit/ ați povestit/ au povestit
	mai mult ca perfect	cântasem/ cântaseși/ cântase/ cântaserăm/ cântaserăți/ cântaseră tăcusem/ tăcuseși/ tăcuse/ tăcuserăm/ tăcuserăți/ tăcuseră povestisem/ povestiseși/ povestise/ povestiserăm/ povestiserăți/ povestiseră

Mod	Timp	Forme
Indicativ	viitor standard	voi cânta/ vei cânta/ va cânta/ vom cânta/ veți cânta/ vor cânta voi tăcea/ vei tăcea/ va tăcea/ vom tăcea/ veți tăcea/ vor tăcea voi povesti/ vei povesti/ va povesti/ vom povesti/ veți povesti/ vor povesti
	viitor anterior	voi fi cântat/ vei fi cântat/ va fi cântat/ vom fi cântat/ veți fi cântat/ vor fi cântat voi fi tăcut/ vei fi tăcut/ va fi tăcut/ vom fi tăcut/ veți fi tăcut/ vor fi tăcut voi fi povestit/ vei fi povestit/ va fi povestit/ vom fi povestit/ veți fi povestit/ vor fi povestit
Conjunctiv	prezent	să cânt/ să cânti/ să cânte/ să cântăm/ să cântați/ să cânte să tac/ să taci/ să tacă/ să tăcem/ să tăceți/ să tacă să povestest/ să povestești/ să povestească/ să povestim/ să povestiți/ să povestească
	perfect	să fi cântat (are aceeași formă la toate persoanele) să fi tăcut (are aceeași formă la toate persoanele) să fi povestit (are aceeași formă la toate persoanele)
Conditional-optativ	prezent	aș cânta/ ai cânta/ ar cânta/ am cânta/ ați cânta/ ar cânta aș tăcea/ ai tăcea/ ar tăcea/ am tăcea/ ați tăcea/ ar tăcea aș povesti/ ai povesti/ ar povesti/ am povesti/ ați povesti/ ar povesti
	perfect	aș fi cântat/ ai fi cântat/ ar fi cântat/ am fi cântat/ ați fi cântat/ ar fi cântat aș fi tăcut/ ai fi tăcut/ ar fi tăcut/ am fi tăcut/ ați fi tăcut/ ar fi tăcut aș fi povestit/ ai fi povestit/ ar fi povestit/ am fi povestit/ ați fi povestit/ ar fi povestit
Imperativ	forma afirmativă	cântă! cântați! taci! tăceți! povestește! povestiți! (are forme doar pentru pers. a II-a)
	formă negativă	nu cânta! nu cântați! nu tăcea! nu tăceți! nu povesti! nu povestiți! (are forme doar pentru persoana a II-a)

Formele verbale nepersonale sunt:
infinitivul - forma din dicționar a verbului:
a cânta, a tăcea, a scrie;
participiul - arată o acțiune suferită de o ființă sau de un lucru (*cântat, tăcut, scris*) și are terminația *-t, -s*.

VERBUL A FI are mai multe forme:

- 1. Predicativ** (formează predicatul verbal);
- 2. Copulativ** (a fi + nume predicativ = predicat nominal); **Numele predicativ** poate fi: **adjectiv** - Mircea este **înalt**; **substantiv**: Otilia este **studentă**;
- 3. Auxiliar** (ajută la formarea unor moduri și timpuri compuse).

III.1. SUBIECTUL

Subiectul este partea principală de propoziție care arată cine săvârșește acțiunea exprimată de un verb sau cui i se atribuie o însușire exprimată printr-un nume predicativ. Subiectul răspunde la întrebările: **cine? ce?**

* **Subiectul** poate fi exprimat prin: **substantiv comun sau propriu / pronume / numeral.**

* **Subiectul nu este exprimat** în următoarele situații:

- când este **subînțeles** dintr-o relatare anterioară: *Ioana mănâncă căpșuni. Ieri a mâncat cireșe.*
- când este **inclus** în desinența verbului. În acest caz, subiectul este exprimat printr-un pronume personal la persoana I și a II-a singular și plural: *Hrănesc porumbeii. (cine? - eu).*

III.2. COMPLEMENTUL

Complementul este partea secundară de propoziție care determină un verb. Complementul răspunde la următoarele întrebări:

când? de când?

până când? cât timp?

unde? de unde? până

unde? pe unde? încotro?

cum? în ce

fel? cât? cât de?

pe cine? ce?

pentru cine? pentru ce? despre cine? despre ce?

la cine? la ce? cu cine? cu ce? de cine? de ce?

cui? împotriva cui? asupra cui? contra cui?

III.3. PREPOZIȚIA

Prepoziția este partea de vorbire care leagă un atribut sau un complement de cuvântul determinat.

Prepoziția este un cuvânt ajutător

se analizează împreună cu cuvintele pe care le precede

Felul

prepozițiilor

simple: *de, din, cu, fără, în, la, pe, către, peste, spre, pentru etc.*

compuse: *de la, de către, de pe, de pe lângă, despre, înspre etc.*

IV. NUMERALUL

Partea de vorbire flexibilă care arată numărul sau ordinea obiectelor prin numărare.

Numeralul

cardinal: exprimă un număr.

ordinal: exprimă ordinea obiectelor prin numărare.

Numerale cardinale

simple: *un-unul, o-una, doi-două, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece.*

compuse: *14 - paisprezece; 16 - șaisprezece; 20 - douăzeci; 40 - patruzeci.*

Numeralele ordinale se scriu cu litere (*al cincilea*), cu cifre romane (*al V-lea*) și cu cifre arabe (*al 5-lea*).